

Auf wiedersehen!

maandag 06 juli 2009

Maandag 6 juli 2009 We tellen af.

Nog een paar dagen dan is het vakantie.

De oudste drie genieten er al van, zij het werkend, en de jongste drie kijken reikhalzend uit.

Nog een paar nachtjes slapen en we reizen af.

Naar Duitsland.

Immer gerade aus.

Het heeft wel wat voeten in de aarde gehad hoor, dit jaar. Want na onze verregende vakantie in Trept vorig jaar wilden Job en Klaas dolgraag naar de Atlantische kust. Ze voelen zich heel wat op een skimboard en daarom leek het hen wel wat om de hoge golven van de oceaan te trotseren. Ineke daarentegen ging meer voor een camping met inhoud, daar waren we volgens haar Beter mee Uit dan met zo'n losgeslagen camping aan de kust. En toen we dit voorjaar dus eindelijk spijkers met koppen moesten slaan was het nog een hele kunst om tot een keuze te komen. Zoals het een goed hoofd van het gezin betaamt heb ik zelf de knoop maar doorgehakt en ben ik mijn eega gevolgd. Het werd dus een Beter Uit camping. In Duitsland. Het Beierse Woud zogezegd. Dat komt omdat ik, als puntje bij paaltje komt, toch niet zo avontuurlijk ben aangelegd als ik weleens doe voorkomen. Ik had zo eens wat rondgekeken naar campings aan de kust in Frankrijk maar ik zag me al gaan bellen of mailen naar zo'n camping. Frans kent mij wel, maar ik ken Frans niet, van dat soort. Vorig jaar had ik tenminste nog schoonfamilie op de camping die kon helpen met het bespreken en die ons stond op te wachten toen we aankwamen. Dat is veilig. Maar nu zo in ons eentje? Mij niet gezien... En dus vond ik het bij nader inzien eigenlijk best een goed idee om dit jaar eens een keertje naar Duitsland te gaan. Bovendien waren twee zwagers er vorig jaar ook al geweest en mijn broer een aantal jaren geleden dus wat wil je nog meer? Alleen het weer schijnt daar niet altijd even mooi te zijn. Maar daar staat tegenover dat het wel een christelijke camping is zonder nachtelijk discogedruis. Ja, dat was eigenlijk nog het grootste minpunt voor de kinderen. Kun je straks elke avond gaan staan praisen, nou, hun niet gezien! En ik kan zelf ook niet echt zeggen dat ik nu zit te wachten op mannenconferenties in de vakantie... Maar ja, komt tijd, komt raad. We zien wel. Alleen, wat nu zo raar is, van de een krijg je te horen dat het er prachtig is en gezellig en een mooie omgeving, terwijl een ander juist kritisch zegt dat hij er nooit meer naar toe zal gaan. Omdat er geen terrasjes in de buurt zijn, het is niet toeristisch, de omgeving is niet zo bijzonder en er zitten allemaal Nederlanders. Nou ja, dat laatste is dan wel weer vertrouwd. En de rest? Dat gaat we zelf wel ondervinden dan. We zitten meer in de war over het weer...